

A 2010-es években, Mátraverebély-Szentkúton olyan közös, szlovák-magyar zarándoklatok valósultak meg, amelyeken a két nemzet kiengesztelődésért, a történelem folyamán elszenvedett fájdalmak kölcsönös megbocsájtásáért imádkoztunk. Egy-egy ilyen zarándoklat ünnepi szentmiséjét közösen celebrálták a szlovákiai, illetve magyarországi katolikus egyház püspökei. Kovalcsik Cirill, szentendrei ferences atyának köszönhetően, mi, újváriak is, többszöri alkalommal zarándokoltunk el erre a kegyhelyre, még a 2010-es évek előtt.

Cirill atya 2011-ben is meghirdette a zarándoklatot, s ezen, feleségemmel és szüleimmel együtt, én is részt vettem. Hadd jegyezzem meg, hogy vegyes nemzetiségű szülők neveltek fel, édesapám pozsonyi magyar volt, édesanyám pedig Árvából származott, és szlovák volt a nemzetisége. Ehhez még az is hozzátartozik, hogy a feleségemmel együtt, mi is, vegyes házasságban élünk, ő szlovák, én pedig magyar vagyok.

A 2011-es zarándoklatra, eredetileg, nem készültem, viszont mivel kevés volt a jelentkező, úgy döntöttem, - azért, hogy többen legyünk, - mégis elmegyünk, és részt veszünk a lelki programon.

A szentkúti ünnepi szentmise előtt Latik Magdolna szerzetes nővér jött hozzám, és közölte, hogy egy úr beszélni szeretne velem. Elvezetett az illetőhöz, aki bemutatkozott. Ő volt Szabó Tamás, a Mária Út Közhasznú Egyesület elnöke. Az elnök úr elmondta, hogy a háromnapos szentkúti gyalogos zarándoklatot azért ajánlották fel, hogy munkatársat találjanak a Kárpát-medencei, másnéven Középeurópai Mária Út felvidéki, azaz szlovákiai szakaszának építéséhez.

Röviden elmondta, hogy a Mária Út egy olyan hálózat, amely a térség Máriás kegyhelyeit köti össze, s ezek száma, hozzávetőlegesen 150. Azt is megtudtam, hogy a hálózatnak két főtengelye van, a nyugat-keleti Mariazell és Csíksomlyó között, valamint az észak-déli Czestochowa és Medugorje között. Ami Szlovákiát illeti, egy

biztonságos zarándokút kiépítésére lenne szükség az észak-déli fővonalon, tehát Ipolyság és Trstená-Árvanádas között. Szabó Tamás megkérdezte tőlem, hogy tudnék-e ebben segíteni.

Őszintén bevallom, hogy ez a gondolat rögtön elnyerte a tetszésemet. Mindjárt a cserkésztörvények elevenedtek fel előttem, így pl. a harmadik: "A cserkész, ahol tud, segít", de ugyanakkor a zarándoklás természetéhez való közeli kapcsolata, a kreativitást igénylő útépités, nem utolsósorban pedig a zarándoklás lelki küldetése győzött meg arról, hogy ez egy nagyszerű felkérés lehet a cserkészek számára. Mivel abban az időben az SZMCS vezetésében töltöttem be bizonyos szerepet, Szabó Tamás megkeresését tolmácsoltam a cserkésztisztviselők felé, és a Mária Út felvidéki építésének gondolata pozitív fogadtatásban részesült.

Röviddel ezután, egy cserkészekből és civil önkéntesekből álló munkacsoportot hoztunk létre, majd felvettük a kapcsolatot a Mária Út Közhasznú Egyesülettel, valamint a szlovákiai turistautak karbantartásáért és felügyeletéért felelős szervezettel, a Szlovák Turisták Klubjával (KST). Ezzel a két szervezettel, 2012-ben, együttműködési szerződést írtunk alá. Első feladataink közé tartozott az Ipolyság-Óhegy-Árvanádas 250 km-es fővonal bejárása. Elhatároztuk, hogy a Mária Út felvidéki szakaszát elsősorban jelzett turista-útvonalakon vezetjük. Ehhez, a KST segítségével, létre kellett hoznunk egy új, több, mint 40 km hosszú új turista-útvonalat Ipolyság-Palást-Méznevelő-Hontnémeti között, miközben ezt a szakaszt 5 évig építettük.

Fokozatosan eljutottunk ahhoz a gondolathoz, hogy a felvidéki Mária Út építésére egy önálló polgári társulást kell létrehozunk, s ebből kifolyólag alakult meg 2013-ban a Via Mariae polgári társulás.